

عنوان مقاله:

سکوت در تراکتاتوس

محل انتشار:

دوفصلنامه هستی و شناخت، دوره 0، شماره 13 (سال: 1386)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

سروش دباغ - عضو هیات علمی موسسه پژوهشی حکمت و فلسفه ایران

خلاصه مقاله:

ویتگنشتاین در دوران نخست فلسفی خویش به تئوری تصویری معنا قائل بود. مطابق با این آموزه دلالت شناسانه، تنها درباره جهان پیرامون و هر آنچه متعلق به حوزه علوم تجربی است می توان سخنان معنادار گفت. بیرون از این قلمرو که مشتمل بر اخلاق، فلسفه، دین و ریاضیات و... می باشد نمی توان سخن معناداری بر زبان جاری ساخت؛ چرا که این امور متعلق به حوزه ناگفتنی هاست. بنابر رای او، مسئله اصلی فلسفه عبارت است از نشان دادن مرز میان امور گفتنی و ناگفتنی: از آنچه نمی توان درباره اش سخن گفت باید به سکوت گذشت. در این مقاله نظریه در ابتدا تصویری معنا توضیح داده شده است. در ادامه، با مد نظر قرار دادن فقره پایانی رساله منطقی - فلسفی، چهار تلقی از مفهوم سکوت که در این فقره مورد بحث قرار گرفته، تحت عناوین سکوت خنثی، سکوت سلبی، سکوت عرفانی و سکوت درمانی مورد بحث واقع شده است.

کلمات کلیدی:

سکوت، نظریه تصویری معنا، ویتگنشتاین، رساله منطقی فلسفی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1225573>

